

Kun ois kesä ja helluntai!

Jos ei heilaa helluntaina, niin ei koko kesänä. Vai oliko se niin, että jos ei heilaa helluntaina, niin juhannuksena jonoksi asti? Suomen kansa on liittänyt helluntaihin paljon enteitä ja toivomuksia. Helluntain säästä nähtiin enteitä koko kesän säähän, esimerkiksi ”jos helluntaina sataa, niin sataa joka pyhä juhannukseen saakka”. Helluntai oli kuitenkin ennen kaikkea leikin ja lemmen aikaa. Nuoret tanssivat, lauloivat ja pukeutuivat parhaimpiinsa. Tytöt toivoivat pojilta tunnustuksia, kuten ”heilani on kuin helluntai”, ja pojat katselivat itselleen aviopuolisoa. Myös vanhemmat ihmiset ovat odottaneet helluntaita – aikahan on vuoden kauneinta ja valoisinta: ”Kun ois kesä ja helluntai, eikä milloinkaan talvi ja maanantai.”

Tällaiset kansanperinteet ovat varmasti tuttuja monelle. Mutta kuinka moni tuntee helluntain kristillisen merkityksen? Helluntai on jäänyt tuntemattommaksi juhlaeksi joulun ja pääsiäisen rinnalla, vaikka kyseessä on merkittävä kristillinen juhla. Helluntai on kristillisen kirkon syntymäpäivä. Kirkko viettää helluntaita muistellen Pyhän Hengen vuodattamista. Kun helluntaina Pyhä Henki vuodatettiin opetuslapsille, he saivat kyvyn puhua monilla eri kielillä. Siten heidän oli mahdollista lähteä kertomaan ilosanomaa Jeesuksesta kaikille kansoille. Niin syntyivät ensimmäiset seurakunnat.

Ensi sunnuntaina, helluntaina, myös Orimattilan seurakunta viettää syntymäpäiviään. Orimattilan seurakunta täyttää 390 vuotta, ja sitä juhlistetaan Pappilan puistossa jumalanpalveluksen jälkeen. Tule sinäkin onnittelemaan omaa seurakuntaasi, onhan sentään kesä ja helluntai!

Minna Lekkermäki
nuorisotyönohjaaja
Orimattilan seurakunta